

Bemærkninger til foranstaaende Forslag til Rigsdagsbeslutning.

Som det vil være bekendt, paatænkte Ambassadørkonferencen i Forsommeren 1920, at Overdragelsen af Suveræniteten over Nordslesvig til Danmark skulde ske ved en Traktat mellem de Allierede og Associerede Hovedmagter, Danmark og Tyskland, den saakaldte 3-sidede Traktat, og at denne Traktat tillige skulde indeholde Bestemmelser om forskellige Spørgsmaal af praktisk Art, som ikke eller kun delvis var løst ved Versaillestraktaten. Da det imidlertid paa Grund af de indre Forhold i Tyskland, navnlig en langvarig Ministerkrise, viste sig, at der kun var ringe Udsigter for en hurtig Gennemførelse af en saadan Traktat, og da Suveræniteten over Nordslesvig den 15. Juni s. A., ved Grænsens Notificering for Danmark og Tyskland, var overgaaet fra Tyskland til de allierede Hovedmagter, overdrog disse Magter fra nævnte Dato at regne Suveræniteten videre til Danmark ved den i Paris under 5. Juli 1920 underskrevne og af den danske Konge under 9. s. M. ratificerede Traktat, den saakaldte 2-sidede Traktat.

Ifølge denne Traktats Art. 3 forbeholder de Allierede og Associerede Hovedmagter sig „ved særlige Aftaler, i hvilke Tyskland og Danmark vil være Medkontrahenter, senere at sørge for Ordningen af de Spørgsmaal, navnlig Nationalitets-spørgsmaal, finansielle eller økonomiske Spørgsmaal, der opstaar ved Danmarks Erhvervelse af Suveræniteten.“

I Overensstemmelse hermed fortsattes i den følgende Tid Forhandlingerne angaaende en Traktat om de i det tidligere Udkast til den 3-sidede Traktat optagne Emner. Da disse Forhandlinger stadig trak i Langdrag, og der ved Siden af de Emner, som tænktes ordnet ad denne Vej, fandtes et betydeligt Antal andre Spørgsmaal, som naturligt maatte løses mellem de to direkte interesserede Nabostater Danmark og Tyskland, endes man, efter at det finansielle Mellemværende med de al-

lierede Magter var blevet ordnet i Paris, om gennem direkte Forhandlinger mellem Danmark og Tyskland at søge en Løsning paa samtlige ved Grænseflytningen opstaaede og endnu svævende Spørgsmaal, som var af Interesse for de to Stater, derunder ogsaa en Række ved selve Grænse- dragningen opstaaede Spørgsmaal af praktisk Art (indenfor de i Traktatens Overenskomster 1—10 omhandlede Emner), som den i Henhold til Versaillestraktatens Art. 111 nedsatte Grænsekommision havde henledt Opmærksomheden paa, og som man en Overgang havde tænkt at søge løst ved Hjælp af denne Kommission.

Forhandlingerne med derefter i Gang i København mellem det danske Udenrigsministerium og en af den tyske Regering for dette Anliggende specielt udsendt Delegation, der har været ledet af Virkelig Gehejmerraad von Koerner. Fra tysk Side har tillige deltaget den herværende tyske Gesandt og fra dansk Side den danske Gesandt i Berlin. Under Behandlingen af de enkelte Sager har Sagkyndige fra de to Sider deltaget og ydet Bistand. Forhandlingerne paabegyndtes den 23. Maj 1921 og er, med nogle til interne Overvejelser benyttede Pauser, fortsat indtil den 10. April d. A., hvilken Dag de to Staters Repræsentanter underskrev en »Traktat mellem Danmark og Tyskland angaaende Ordning af de som Følge af Overgangen til Danmark af Suveræniteten over Nordslesvig opstaaede Spørgsmaal«.

I denne Traktat er optaget 18 nedenfor nævnte Specialoverenskomster, om hvilke man under Forhandlingernes Løb var naaet til Enighed. Dette Kompleks af Overenskomster er saaledes at betragte og behandle som et samlet Hele.

Overenskomsterne, der omfatter mange forskelligartede Emner, kan inddeles i følgende Grupper: